

L'home, llop de l'home

La història. Frankfurt, ara. Urs, advocat especialitzat en fusions empresarials, presència com una de les seves víctimes es suïcida, això el du a una profunda depressió, al consum de drogues i a la marginació.

Les formes. Segons Billy Wilder, el decàleg del cineasta es resumeix en no avorrir, no avorrir, etcètera. I a fe del déu Wilder, que diria Fernando Trueba, *La cara oculta de la luna* (Die Dunkle Seite Des Mondes) mai no avorrix al llarg dels 98 minuts de la vetllada. Tan aviat 'psycho-thriller', conte cruel, fantàstic de licantropia, revisitació al·lucinògena del Doctor Jekyll i Míster Hyde, el relat de

relats del germànic Stephan Rick (1974), entreté en la mateixa mesura que preocupa. Per què? El 'mac guffin' de tot plegat, apunta a una criminal fórmula que les multinacionals farmacèutiques volen amagar. Mentrestant aquestes formes filmiques maregen la perdiu, millor dit, el llop bosca que és el violent advocat Urs, les situacions dramàtiques basculen entre la jungla urbana d'un Frankfurt d'acer inoxidable i vidres faixendes, i el bosc ancestral, on el llop és amo i senyor, com Urs, de la vida i la mort. 'Homo lu-

pus homini', l'home és el llop de l'home, diu Plaute, comediògraf llatí al servei d'una Humanitat en hores més baixes que el PSOE del Perito Moreno, vull dir el patagònic Pedrito Sánchez. Amb fotogènia aquí i ara lluminosa, transparent, com tot d'una d'obscuritat tèrbola, infecta, posa el focus sobre les ominoses imatges d'un home al cul del sac, incapaç de re-

conèixer-se a sí mateix, i que generen malastrugances a tant el minut. Vinc a dir que *La cara oculta de la luna* il·lumina cares amagades, fosques, fatalistes i gremials tant com esperançades. Altra cosa serà que ho aconseguixin. I sí davant l'interrogant tenim dubtes, atenció a la darrera imatge

La cara oculta de la luna

Director:
Stephan Rick.
Intèrprets:
Moritz Bueibtreu.
Alemanya-Luxemburg-Regne Unit,
2015. 98'.
Funatic Lleida.

del film.

El fons. Tal faràs, tal trobaràs. Altrament dit, si ell és el Llop, ¿qui és la Caputxeta? Avisava Pink Floyd en la seva cara oculta de la lluna.

La imatge. Urs menjant l'amanida de bolets al·lucinògens, al temps que pretén controlar el 'trip'.

La frase. 'Espero que haya merecido la pena', argüeix el desesperat suïcida. Caldrà analitzar el film, i sobretot el desenllaç, per valorar si ha pagat la pena.

La recomanació. Reservat a cinèfils agosarats.